

Sammendrag

Latterens fordeler og ulemper – bærekraftig foreldresamarbeid med flyktningforeldre

Maria Kristianne Myrann

Universitetet i Agder, Norge

Korrespondanse: Maria Kristianne Myrann, e-post: maria.k.myrann@uia.no

FNs bærekraftsmål nr. 16 er *Fred, rettferdighet og velfungerende institusjoner*. Dette målet dreier seg blant annet om å legge til rette for inkluderende institusjoner (United Nations, n.d.). Inkluderingsbegrepet relaterer seg til sosial og kulturell bærekraft (Grindheim et al., 2019). Perspektiver knyttet til multikulturalitet og migrasjon har imidlertid hatt lite fokus når det kommer til forståelser av bærekraft innen barnehagekonteksten (Boldermo & Ødegaard, 2019).

Ifølge barnehageloven (Kindergarten Act, 2005) skal norske barnehager arbeide «i samarbeid og forståelse med hjemmet» (§ 1), og foreldre har en lovfestet rett til deltakelse i barnehagens virksomhet (§ 4). En del barnehagelærere synes imidlertid å oppleve usikkerhet knyttet til kommunikasjon med minoritetsforeldre (Gjervan & Svolsbru, 2013), og hvorvidt flyktningforeldre tas på alvor som aktive deltakere i samarbeidet synes å avhenge av norsk-språklig språknivå og forståelser av sosiale koder (Sønsthagen, 2020).

Foreldresamarbeid innenfor en interkulturell kontekst fordrer bevisstgjøring knyttet til kulturelle aspekter av mellommenneskelig kommunikasjon. Bruk av latter i kommunikasjon henger sammen med kontekstuelle og kulturelle forståelsesrammer (Dahl, 2013). Latter kan forekomme både i situasjoner preget av positive eller negative emosjoner (Glenn, 2003; Trouvain, 2014), og i profesjonelle settinger opptre latter ofte uten noe uttalt humoristisk i situasjonen (Foot & McCreddie, 2006; Glenn, 2003). Latter spiller en vesentlig rolle i foreldresamarbeid, blant annet i foreldresamtaler (Alasuutari, 2009). Den kulturelle dimensjonen fordrer at barnehagelærere reflekterer over egen bruk av latter i daglig interaksjon i møte med minoritetsforeldre.

Denne artikkelen tar for seg latter som et aspekt ved kommunikasjonen i foreldresamarbeidet mellom barnehagelærere og flyktningforeldre, gjennom spørsmålet: *Hvordan forekommer latter i foreldresamarbeid med flyktningforeldre i en barnehagekontekst, og hva kan implikasjonene være, i lys av sosial og kulturell bærekraft?* Artikkelen er basert på en mindre casestudie i en norsk barnehage med en høy andel flyktningfamilier, der analyser av kommunikasjonssekvenser som involverer latter inngår som empirisk grunnlag. Artikkelen konkluderer med at latter i noen tilfeller kan fungere som styrkende for relasjoner mellom hjem og barnehage, men andre ganger antas å skape avstand i samarbeidet.

Nøkkelord: *latter; foreldresamarbeid; flyktningforeldre; sosial og kulturell bærekraft*